

पूर्वोक्तब्रह्माद्वैतसिद्धयेकत्वं जगतः ब्रह्मोपादानकत्वं प्रतिपादयिष्यन् असतो धिमनोऽसृजत मनः प्रजापतिमसृजत प्रजापतिमसृजत तद्वाइदं मनस्येव परमं प्रतिष्ठितं यदिदं किंचेति श्रुतिमनुसरन्तु नार माह मानस इति सत्त्वासत्त्वाभ्यां निर्वर्तुमशक्यादज्ञानान्मनउत्पन्नं तच्च चित्प्रतिबिंबविशिष्टमानसो नाम जगतो मूलकारणं सर्वश्रुतिस्तुतिप्रसिद्धं अनादिनिधनः आदिनिधनं जन्मलयस्थानं तद्दीनः तत्कारणस्य असतो ज्ञानस्या निर्वर्चनीयस्य स्वरूपेणासत्त्वात् कूटस्थस्य च शुद्धब्रह्मणस्तत्प्रत्यनुपादानत्वात् अभेदः भेदुमनहः एकत्वात् अजरामर इति य आत्माऽपहतपाप्मा विरोविमृत्युर्विशोको विजिघत्सोऽपि पासः स त्यकामः सत्यसंकल्प इति श्रुत्युक्तानां गुणानां संग्रहः ॥ ११ ॥ अक्षयो व्यय इति लक्षणया षड्विजन्महीनत्वमुक्तं अतएव शाश्वतः सदैकरूपः अव्यक्त इति संज्ञामात्रं योगिनां प्रत्यक्षत्वात् मूढान्मत्यप्रकाशत्वाद्वा व्यक्तः सृष्टानि जन्मवन्ति भूतानि आकाशादीनि जायन्ते भ्रियन्ति व्ययवन्ति च यत्रैव भवंति सृष्टानीति विशेषणादसृष्टाश्चेतनान जायन्त इति दर्शितं ॥ १२ ॥ सः दहरोस्मिन्तराकाशः आकाशो ह वै नामरूपयोर्निर्व हि तेत्यादि श्रुतिषु आकाश इति विख्यातः सन् महान्तं समष्टिं जीवैर्हरेण्यगर्भं बुद्धिवाऽसृजदिति योजना ॥ १३ ॥ महानपि अहंकारं हरेण्यगर्भमनः सचाहंकारो भगवान् आकाशशब्दतन्मात्राख्यं असृजत् आकाशा भृगुरुवाच मानसो नामयः पूर्वो विश्रुतो वै महर्षिभिः ॥ अनादिनिधनो देवस्तथा भेद्यो जरामरः ॥ ११ ॥ अव्यक्त इति विख्यातः शाश्वतो थाक्षयोऽव्ययः ॥ यतः सृष्टानि भूतानि जायन्ते च घ्रियन्ति च ॥ १२ ॥ सोऽसृजत्प्रथमं देवो महान्तं नामनामतः ॥ महान्ससर्ज अहंकारं सचापि भगवानय ॥ १३ ॥ आकाशमिति वि ख्यातं सर्वभूतधरः प्रभुः ॥ आकाशादभवद्धारिसलिलादग्निमारौ ॥ अग्निमारुतसंयोगात्ततः समभवन्मही ॥ १४ ॥ ततस्तेजो मयं दिव्यं पद्मं सृष्टं स्वयं भुव ॥ तस्मात्पद्मात्समभवद्ब्रह्मा वेदमयो निधिः ॥ १५ ॥ अहंकार इति ख्यातः सर्वभूतात्मभूतकृत् ॥ ब्रह्मा वै समहो ते जाय एते पंचधा तवः ॥ १६ ॥ शैलास्तस्यास्थिसं ज्ञास्तु मेदो मांसं च मेदिनी ॥ समुद्रास्तस्य रुधिरमाकाशमुदरं तथा ॥ १७ ॥ पवनश्चैव निःश्वासस्तेजोऽग्निर्निम्नगाः शिराः ॥ अग्नीषोमौ तनुचंद्रा कौनयनेतस्य विश्रुते ॥ १८ ॥ नभश्चोर्ध्वं शिरस्तस्य क्षितिः पादौ भुजौ दिशः ॥ दुर्विज्ञेयो ह्यर्चितात्मा सिद्धैरपि न संशयः ॥ १९ ॥ स एष भगवान्विष्णु रनंत इति विश्रुतः ॥ सर्व भूतात्मभूतस्यो दुर्विज्ञेयो रूतात्मभिः ॥ २० ॥ अहंकारस्य यः स्रष्टा सर्वभूतभवाय वै ॥ यतः समभवद्विश्वं पृष्टो हं यद्विहत्वया ॥ २१ ॥

दभवद्द्वारीत्यादिपाठक्रमो न विवक्षितः किंतु आकाशाद्वायुः वायोरग्निः अग्रे रापः अद्भ्यः पृथिवीति श्रौत एव ज्ञेयः तत्र वाय्वादिशब्दैः स्पर्शतन्मात्रं रूपतन्मात्रं सतन्मात्रं गंधतन्मात्रं च सूक्ष्मपंचीकृतं भूतजातमुच्यते ॥ १४ ॥ ततस्तेजो मयं लिङ्गशरीरं दिव्यं परलोकगमनार्हं स्थूलभूतानि च पंचीकृतानि तत्कर्दममयं ब्रह्मांडापरनामधेयं पद्मं चासृजत् ब्रह्मा विराट् वेदमयो वेदपूणो निधिरिव ब्रह्मैश्वर्यादीनां ॥ १५ ॥ स्यातः सोऽह मित्येव व्याहरन्ते तानां भावदित्यादि श्रुतिप्रसिद्धः सर्वभूतानि स्थूलवियदादीनि तदात्मा तच्छरीरः सचासौ भूतकृच्चतुर्विधभूतयाम स्रष्टा चेति समासः ये एते पंच आकाशादयो धातवो धारणकर्माणाः स एव ब्रह्मा ॥ १६ ॥ अग्निर्मूर्द्धा च क्षुषी चंद्रसूर्यो दिशः श्रोत्रे वाग्विहताश्च वेदाः वायुः प्राणो हृदयं विश्वमस्य पद्मां पृथिवी क्षेत्रेषां सर्वभूतानां तालेति भगवतो वैश्वरूप्यप्रतिपादिकां श्रुतिमपबृंहयति शैला इत्यादि पंचभिः ॥ १७ ॥ अग्नीषोमौ वेव चंद्रा कौ ॥ १८ ॥ १९ ॥ सर्वभूतानां मात्मभूतो हंकारस्तस्यः ॥ २० ॥ भूतभावाय भूतोत्पत्तये स्रष्टाहंकारस्येति संबंधः यतो विश्वं समभवत्पृष्टत्वाद्वाहं पृष्टस्तनुभ्यमुक्तमिति शेषः ॥ २१ ॥